

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 6/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Etelä-Konneveden kansallispuistosta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 22 päivänä huhtikuuta 2014 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi Etelä-Konneveden kansallispuistosta (HE 37/2014 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta lausunnon (MmVL 23/2014 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- ympäristöneuvos Jukka-Pekka Flander, ympäristöministeriö
- ylimetsänhoitaja Matti Heikurainen, maa- ja metsätalousministeriö

- erikoissuunnittelija Raimo Itkonen, Metsähallitus
- järjestöpäällikkö Teemu Simenius, Suomen Metsästäjäliitto ry
- suojeluasiantuntija Paloma Hannonen, Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- puheenjohtaja Hannu Korhonen, Rautalammin riistanhoitoyhdistys.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet:

- Keski-Suomen liitto
- Pohjois-Savon liitto
- Konneveden kunta
- Rautalammin kunta
- Jyväskylän yliopiston Konneveden tutkimusasema
- Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- WWF Suomi.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Etelä-Konneveden kansallispuistosta. Konneveden ja Rautalammin kunnissa sijaitseville valtiolle suojelutarkoituksiin hankituille alueille perustettaisiin kansallispuisto. Kansallispuiston perustamisella suojeltaisiin Rautalammin reitin keskusjärven Konneveden monimuotoista ranta-, saaristo- ja metsäluontoa sekä kalliomuodostumia ja reittivesistömaisemaa. Lähes kaikki kansallis-

puistoon ehdotettavat alueet kuuluvat Natura 2000 -verkostoon ja pääosiltaan valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan. Alueella on valtakunnallisesti arvokkaita vanhoja metsiä ja kallioalueita sekä lehtoja. Puiston perustamisella toteutettaisiin kansallisten suojelutavoitteiden ohella myös Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteita vastaavat suojelutoimenpiteet kyseisen alueen osalta.

Toteuttamalla valtion alueiden suojele kansallispuistona lisättäisiin alueen yleistä tunnettuutta ja edistettäisiin välillisesti matkailuelinkeinon kehittämismahdollisuuksia alueen kunnissa.

Perustettavaksi ehdotettavaan kansallispuistoon kuuluisi noin 1 544 hehtaaria valtion omistamia maa-alueita.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä muuttamattomana seuraavin huomautuksin.

Ehdotetulla lailla perustettaisiin uusi Etelä-Konneveden kansallispuisto Konneveden ja Rautalammin kuntiin. Kansallispuistoon sisältyisi Rautalammin reitin keskusjärven Konneveden monimuotoista ranta-, saaristo- ja metsäluontoa sekä kalliomuodostumia ja reittivesistömaisemaa. Lakiehdotuksen mukaan kansallispuistoon kuuluisi yhteensä noin 1 544 hehtaaria valtion omistamia maa-alueita, mutta ei lainkaan vesialueita. Puiston perustamisella eteläiselle Konnevedelle saadaan pysyvän suojelun piiriin verrattain eheänä ja paikoin jopa erämaisena säilynyttä suurehkon säännöstelemättömän reittivesistön keskusjärven saaristoista luontoa.

Etelä-Konneveden kansallispuisto toisi suojelun piiriin erityisesti kallioista riippuvaista lajistoa, joka vuonna 2010 julkaistun selvityksen¹ mukaan on voimakkaasti taantumassa. Puiston alueen lajisto on monipuolista, mitä kuvastaa uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien suuri määrä. Siellä esiintyy muun muassa neljä erityisesti suojeltavaa lahopuuhyönteistä sekä 25 muuta valtakunnallisesti uhanalaista lajia. Konneveden—Kalajan—Niinivuoren Natura-alueelta on tavattu luontodirektiivin II lajeista esimerkiksi liito-orava, sauikko sekä luontodirektiivin

IV lajeista karhu ja ilves. Linnustoon kuuluu sekä laajojen selkävesien lajeja että vanhojen luonnonmetsien lajeja. Alueella esiintyy kaikkiaan 28 lintudirektiivin lajia.

Valiokunta korostaa sitä, että Etelä-Konneveden kansallispuisto täydentää Suomen nykyistä kansallispuistoverkostoa erityisesti reittivesistöjen ranta- ja saaristoluonnon sekä pohjoissavolaisen vuorimaan, vanhojen luonnonmetsien ja lehtojen osalta. Valiokunta toteaa, että uudelle kansallispuistolle on luontoarvojensa puolesta luonnonsuojelulain edellyttämät perusteet ja paikallisten asukkaiden selkeä tuki. Valiokunta toteaa, että kansallispuiston perustamista koskeva aloite on lähtenyt paikalliselta ja maakuntatasolta.

Kansallispuiston nimi

Maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnossa ja asiantuntijakuulemisessa on noussut esiin kysymys Etelä-Konneveden kansallispuiston nimestä. Maa- ja metsätalousvaliokunta on lausunnossaan esittänyt harkittavaksi puistolle nimeä Konneveden-Rautalammin kansallispuisto, ja asiantuntijakuulemisessa puiston nimeksi on ehdotettu muun muassa Rautalammin-Konneveden kansallispuisto -nimeä. Valiokunta on punninnut kansallispuiston eri nimivaihtoehtoja ja päätenyt harkinnan jälkeen hallituksen esitykseen sisältyvään Etelä-Konneveden kansallispuisto -nimeen seuraavilla perusteilla.

Valiokunta toteaa, että hallituksen esityksessä ehdotettu nimi noudattaa kansallispuistoille omaksuttuja yleisiä nimeämisperusteita. Puiston nimen tulee olla alueen luonnetta, hallitsevia luonnonpiirteitä tai sijaintia kuvaava sekä kansainvälistä käyttöä ajatellen mahdollisim-

¹ Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010.

man lyhyt ja ytimekäs. Kansallispuiston nimi ei yleensä ole sama kuin sijaintikunta tai -kunnat.

Kaksiosaisia nimiä on kansallispuistojen nimissä käytetty muutaman kerran, kuten esimerkiksi Kauhanevan-Pohjankankaan, Puurijärven-Isosuo ja Pallas-Yllästunturin kansallispuistojen yhteydessä. Perusteena näihin nimiin on ollut se, että kyseiset puistot koostuvat kahdesta, toisistaan selkeästi erottuvasta luontoelementistä tai puisto on perustamisvaiheessa koostunut erillään olevista osa-alueista. Valiokunta huomauttaa myös, että ympäristöministeriö on ilmoittanut tavoitteenaan tulevaisuudessa olevan esittää ainakin Kauhanevan-Pohjankankaan ja Puurijärven-Isosuo kansallispuistojen nimiä lyhennettäväksi.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnossaan esittämä Konneveden-Rautalammin kansallispuisto tai asiantuntijakuulemisessa esitetty Rautalammin ja Konneveden kansallispuisto eivät valiokunnan arvion mukaan sovellu edellä mainituilla perusteilla uuden puiston nimeksi. Valiokunta katsoo, että Etelä-Konnevesi noudattaa hyvin omaksuttuja nimeämisperiaatteita. Nimi kertoo siitä, että kansallispuisto on osa laajempaa Konneveden järvialueen kokonaisuutta. Se on samalla myös riittävän lyhyt ja ytimekäs.

Metsästys

Lakiehdotuksen mukaan Etelä-Konneveden kansallispuiston rauhoitussäännökset vastaisivat luonnonsuojelulain 13 §:n (58/2011) yleissäännöksiä, joiden mukaan metsästys on kansallispuistoissa pääsääntöisesti kielletty. Maa- ja metsätalousvaliokunta on lausunnossaan esittänyt selvitettäväksi metsästystä koskevien säännösten tarkistamista siten, että metsästys sallittaisiin Etelä-Konneveden kansallispuistossa. Kansallispuistoksi esitettävällä Etelä-Konneveden alueella metsästää tällä hetkellä noin 300 henkilöä ja metsästysseuroja on kymmenkunta.

Ympäristövaliokunta toteaa metsästyksen osalta ensinnäkin, että Suomessa kansallispuistoja, luonnonpuistoja ja muita luonnonsuojelualueita koskevan sääntelyn perusperiaatteet ovat vakiintuneet, eikä niitä tule yksittäisten kansallispuistojen kohdalla muuttaa ilman eri-

tyisiä perusteluita. Valiokunta katsoo, että Etelä-Konneveden kansallispuistossa tulee säilyä riittävän suuria yhtenäisiä erämaisia kokonaisuuksia. Yleisesti voidaan todeta, että erilaisten suojelualueiden perustamisella on tarkoitus turvata alueen ekosysteemien koskemattomuus ja häiriötön toiminta. Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisen toiminnan vaikutus alueen luontoon tulee olla mahdollisimman vähäinen. Lähtökohtana on, että lajien välisiä suhteita ja eläinkantojen runsautta sääntelee kansallispuistoissa etupäässä luonnon oma dynamiikka.

Valiokunta toteaa, että pohjoisen Suomen kansallispuistoja perustettaessa on otettu huomioon näillä alueilla vallinnut vanha perinteinen oikeus, jonka mukaan paikallisilla asukkailla on oikeus metsästää valtion mailla. Tämä perinteinen oikeus on pyritty säilyttämään edelleen metsästyslain 8 §:ssä mainittujen alueiden kansallispuistoissa. Pohjoisen Suomen pinta-alaltaan laajoilla suojelualueilla metsästys on ollut myös käytännössä mahdollista järjestää alueen suojelutavoitteita ja muuta käyttöä vaarantamatta.

Aluekohtaisia poikkeuksia metsästyskieltoon on Etelä-Suomessa säädetty tällä hetkellä vain Koloveden ja Selkämeren kansallispuistoissa. Koloveden osalta kyseessä oli ennen nykyäin-säädäntöä perustetun kansallispuiston laajentaminen, jonka yhteydessä haluttiin säilyttää kyseiseen kansallispuistoon jo aiemmin säädetty hirvenmetsästysmahdollisuudet. Selkämeren tapauksessa harmaahylkeen metsästystä koskevat poikkeukset olivat taas perusteltuja, koska kansallispuistoon sisällytettiin merialueita laajemmin kuin mihinkään aiempaan kansallispuistoon ja puisto perustettiin lisäksi tukemaan ammattikalastusta. Selkämeren kansallispuiston perustamistarkoitukseen sisältyvän ammattikalastuksen näkökulmasta harmaahylkeiden metsästyksen salliminen on ollut perusteltua kalastuselinkeinojen jatkuvuuden kannalta.

Valiokunta toteaa, että metsästys Etelä-Konneveden alueella loppuu kansallispuiston perustamisen myötä. Valiokunta huomauttaa siitä, ettei yksikään metsästysseuroista ole täysin riippuvainen puistoon sisällytettävien valtionmai-

den metsästyskäytöstä. Kansallispuistoksi esitetyltä alueelta on vuokrattu paikallisten metsästysseurojen käyttöön metsästysmaita, jotka ovat yhteensä noin 10 prosenttia kyseisten seurojen käytettävissä olevista alueista. Alueen vuokrasopimusten lähtökohtana on ollut myös tietoisuus siitä, että metsästyskäyttö on vain väliaikaisesti mahdollista. Puiston alueelle jäävien metsästysalueiden pinta-alojen prosenttiosuudet vaihtelevat suurimmalla osalla metsästysyhdistyksistä/-seurueista noin 1—25 prosentin välillä. Nipurin Erä ry:n (41,5 %) ja Niemelän Erä ry:n (57,3 %) osalta kyse on suuremmista prosentuaalisista alueosuuksista. Toisaalta Niemelän Erän metsästysalueen kokonaispinta-ala on vain 100 hehtaaria.

Valiokunta toteaa, että YK pitää maailman suojelualueista luetteloa, joka perustuu maailman luonnonsuojelujärjestön IUCN:n suojelualueluokitukseen. Tuoreimman luokituksen² mukaan kansallispuistot on sijoitettu suojelutavoitteiden kannalta toiseksi tiukimpaan luokkaan II. Tähän kuuluvat kansallispuistot määrittellään IUCN:n kriteereissä seuraavasti: "Luokkaan II kuuluvat suojelualueet ovat suuria, luonnontilaisia tai lähes luonnontilaisia alueita, jotka on perustettu laajamittaisten ekologisten prosessien sekä alueelle tunnusomaisten lajien ja ekosysteemien suojelemiseksi. Ne muodostavat samalla perustan ympäristön ja perinteisen kulttuurin kannalta kestävän tutkimuksen ja opetuksen sekä henkisen hyvinvoinnin, virkistyskäytön, retkeilyn ja matkailun mahdollisuuksille."

Lakiehdotuksen 1 §:ssä on säädetty Etelä-Konneveden puiston perustamistarkoituksesta. Yksi näistä on ympäristötutkimus. Kansallispuiston on perustamistarkoituksensa mukaisesti tarkoitus toimia ekosysteemien vertailualueena. Sekä ekologisen että eläintieteellisen perustutkimuksen, kuten myös näitä soveltavan riistantutkimuksen, kannalta tällaiset, tutkimusasemien tai -laitosten toimintaan integroitavat alueet ovat ensiarvoisen tärkeitä. Etelä-Konneveden kansal-

lispuisto tukee Jyväskylän yliopiston Konneveden tutkimusaseman nykyistä toimintaa sekä sen tavoitetta tarjota enenevässä määrin tutkimusmahdollisuuksia myös uusille, kansainvälisille tutkijatahoille.

Valiokunta viitaten edellä todettuun katsoo, että Etelä-Konneveden kansallispuiston alueella ei ole mitään sellaisia paikallisia erityispiirteitä tai muita erityisiä syitä, joiden vuoksi puiston alueella tulisi poikkeuksellisesti sallia metsästys. Luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisesti kansallispuistoissa voidaan kuitenkin sen tarkoitusta vaarantamatta Metsähallituksen luvalla vähentää vierasperäisten sekä, jos laji on käynyt liian runsaslukaiseksi tai muuten vahingolliseksi, muidenkin kasvi- ja eläinlajien lukumäärää. Myös hirvenajo voidaan sallia. Valiokunta katsoo, että vieraslajien poistoa tulee alueella jatkaa.

Kansallispuiston kehittäminen

Valiokunta toteaa, että Metsähallituksen luontopalvelut vastaa maamme kansallispuistojen hoidosta ja kehittämisestä. Etelä-Konneveden kansallispuiston perustamiskustannusten on arvioitu olevan noin 450 000 euroa. Nämä kustannukset on tarkoitus kattaa valtioneuvoston kehysriihessä todetulla luonto- ja kulttuurikohteiden infrastruktuurin parantamiseen kohdennettavalla määrärahalla.

Kansallispuiston perustaminen edellyttää puistoon sisältyvien erillisten kiinteistöjen luontodostamista Maanmittauslaitoksen toimituksessa yhtenäiseksi suojelualuekiinteistöksi, puiston luonnonsuojelulain mukaista merkintää maastoon sekä kansallispuiston retkeilyä ja luontomatkailua palvelevien rakenteiden sekä opastusviestinnän kehittämistä. Puiston hoidon ja käytön vuotuiset kustannukset olisivat noin 40 000 euroa.

Metsähallitus on arvioinut kansallispuiston paikallistaloudelliset vaikutukset Etelä-Konneveden kävijätutkimustietojen puuttuessa muiden samantyyppisten kansallispuistojen olemassa olevien aineistojen avulla. Nykyisen 6 000 henkilön käyntimäärän kaksinkertaistuessa 12 000:een paikallistaloudelliset vaikutukset

² Guidelines for Applying IUCN (International Union for Conservation of Nature) Protected Area Management Categories, 2008.

ovat 150 000—1 100 000 euroa vuodessa, mutta voivat nousta korkeammallekin tasolle. Taloudellisten vaikutusten kokonaissumma riippuu palvelutarjonnasta ja siitä, millaiseksi kävijöiden viipymä kansallispuistossa ja sen lähialueilla muodostuu. Valiokunta pitää välttämättömänä, että luontopalveluiden vuotuiset toimintamenot turvataan kaikilta osin.

Kansallispuisto ja sitä ympäröivä alue tarjoavat mahdollisuudet vesiretkeilyyn ja melontaan sekä patikointiin melko haastavassa, jyrkkäpiirteisessä ja erämaisessa ympäristössä. Puisto tulee olemaan osa laajempaa matkailukokonaisuutta, jonka kehittämisessä korostuu eri toimijoiden välinen yhteistyö ja verkottuminen. Valiokunta katsoo, että puiston perustamisen yhteydessä tulee huolellisesti varmistaa alueen luontoarvojen säilyminen.

Kansallispuiston tuleva käyttö nojaa vahvasti ympäröivien alueiden palveluihin. Valiokunta toteaa, että alueen kunnat ovat aiemmissa hankkeissa osoittaneet sitoutumista alueen kehittämi-

seen ja nämä hankkeet ovat yhdistäneet toimijoita myös yli maakuntarajojen. Toimiva yhteistyömalli ja edellytykset alueen kehittämiseksi ovat jo olemassa. Käynnistymässä on muun muassa alueen kehittämistä kokonaisuutena linjaava ja eri toimijoita yhdistävä Master Plan-suunnitteluhanke.

Valiokunta korostaa Etelä-Konneveden kansallispuiston keskeistä sijaintia, jonka johdosta sillä on hyvät mahdollisuudet saavuttaa kasvavat kävijämäärät. Kansallispuistoasema lisää alueen tunnettuutta ja antaa erinomaiset edellytykset virkistys- ja matkailukäytön kehittämiseksi.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Martti Korhonen /vas
vpj. Rakel Hiltunen /sd (osittain)
jäs. Tarja Filatov /sd
Christina Gestrin /r
Timo Heinonen /kok
Antti Kaikkonen /kesk
Pauli Kiuru /kok
Jukka Kärnä /sd

Jari Lindström /ps
Eeva-Maria Maijala /kesk
Martti Mölsä /ps
Sari Palm /kd
Raimo Piirainen /sd
Anni Sinnemäki /vihr
Juha Väättäinen /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.

VASTALAUSE

Perustelut

Suurin osa ehdotetun Etelä-Konneveden kansallispuiston alueista sijaitsee Rautalammin kunnassa. Konnevesi on keskusjärvi Rautalammin reitillä, joka on vanha ja tunnettu vesireitti. Maa- ja metsätalousvaliokunta esitti yksimielisesti ympäristövaliokunnalle harkittavaksi kansallispuiston nimeämistä Konneveden-Rautalammin kansallispuistoksi. Ympäristövaliokunta ei ehdotusta hyväksynyt. Keskustan vastalauseessa ehdotetaan kansallispuiston nimeksi Konneveden-Rautalammin kansallispuistoa.

Olemme myös samaa mieltä metsästyksen sallimisesta Konneveden-Rautalammin kansallispuistossa maa- ja metsätalousvaliokunnan yksimielisen lausunnon kanssa.

Konnevesi-Rautalammin kansallispuiston perustaminen esityksen mukaisesti lopettaisi käytännössä kaiken metsästyksen alueella. Kansallispuistoksi esitettävällä alueella metsästää tällä hetkellä noin 300 metsästäjää ja metsästysseuroja on kymmenkunta. Lakiehdotuksen mukaan kansallispuiston rauhoitussäännökset vastaisivat luonnonsuojelulain 13 §:n (58/2011) yleissäännöksiä, joiden mukaan metsästys on kansallispuistoissa pääsääntöisesti kielletty. Luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisesti kansallispuistoissa voidaan sen tarkoitusta vaarantamatta Metsähallituksen luvalla vähentää vierasperäisten sekä, jos laji on käynyt liian runsaslukaiseksi tai muuten vahingolliseksi, muidenkin kasvi- ja eläinlajien lukumäärää. Hirvenajo voidaan kansallispuistoissa sallia muutoinkin alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen eli Metsähallituksen luvalla.

Metsähallituksen tekemän kansallispuistokeskustelun mukaan alueen keskeisiin luonnonarvoihin kohdistuvista haitoista merkittävimmät ovat aiempi metsätalouskäyttö, haitallisesti lisääntyvät luontaiset lajit (hirvi) sekä vieraslajit (supikoira, minkki ja kanadanmajava). Puistoselvityksessä on myös todettu, että suojeluta-

voitteisiin pääsemiseksi olisi kyettävä pitämään esimerkiksi hirvikanta riittävän alhaisella tasolla haavan uudistumisen turvaamiseksi. Hirvella ja majavalle haapa on suosittu ravintokohde. Sisä-Savon ja Keski-Suomen alueella esiintyy erillisiä riekkopopulaatioita, joita on isojen suoalueiden lisäksi erityisesti erillisissä saari- elinympäristöissä. Myös valkoselkätikkaa esiintyy alueella. Vieraslajien minkin ja supikoiran lisäksi myös näätä- ja kettukantojen runsastuminen voi tulevaisuudessa uhata alueen eläinpopulaatioita.

Alueen luonnonarvojen säilyttämiseksi on tärkeää säädellä alueen majava- ja hirvikanta sekä pienpetokantoja metsästyksellisin keinoin. On todennäköistä, että perustettavan kansallispuiston alueella nykyisin aktiivisesti harjoitettava pienpetopyynti vähenee tulevaisuudessa, ellei vieraspetojen pyynnin jatkamiseksi luoda metsästäjille riittäviä kannustimia. Ilman nykyisen kannanharventamisen tason ylläpitämistä supikoiran ja minkin kannat alueella tulevat todennäköisesti kasvamaan.

Säännelty metsästys tulee Konneveden-Rautalammin kansallispuistossa rinnastaa muihin virkistyskäytön muotoihin, kuten esimerkiksi retkeilyyn. Suomalaiseen eränkäyntiin on aina kuulunut metsästäminen, sienestäminen, marjastaminen, kalastaminen ja muu luonnossa liikkuminen. Alueella on harjoitettu pitkään metsästystä, eikä se ole selvitysten mukaan vaikuttanut kielteisesti kantojen tilaan, vaan lähinnä päinvastoin. Metsästyksen säännelty jatkaminen ei vaaranna kansallispuiston perustamisen tavoitteita. Tulevassa kansallispuistossa vierailevien käynnit keskittyvät erityisesti tiettyihin paikkoihin ja kesäloma-aikaan. Metsästys voidaan alueellisella ja ajallisella sääntelyllä sovittaa yhteen muiden virkistyskäyttömuotojen kanssa ja näin turvata perinteiseen metsästyskulttuuriin liittyvät oikeudet.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus).

Vastalauseen muutosehdotus

Laki

Konneveden-Rautalammin kansallispuistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Rautalammin reittiin kuuluvan Konneveden ranta- ja saaristoluonnon eliöstön, kallioperän ja vesistömaiseman suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä yleistä virkistys- ja retkeilykäyttöä ja ympäristötutkimusta varten perustetaan luonnon-suojelulain (1096/1996) mukainen *Konneveden-Rautalammin* kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Konneveden-Rautalammin kansallispuistoon kuuluu noin 1 544 hehtaaria valtion omistamia maa-alueita, jotka sijaitsevat Konneveden ja Rautalammin kunnissa. Alueen rajat on merkitty punaisella viivalla liitteenä olevaan karttaan.

3 §

(Kuten YmVM)

4 § (*Uusi*)

Metsästys

Paikallisilla asukkailla on 3 §:stä poiketen oman kuntansa alueella oikeus metsästyksen kansallispuistossa, metsästyslain mukaisesti. Metsästyskoirien käyttö on metsästyksen yhteydessä sallittu.

Metsähallitus voi asettaa alueellisia ja ajallisia rajoituksia kansallispuistossa metsästämiselle.

5 (4) §

(Kuten YmVM)

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2014

Eeva-Maria Maijala /kesk
Antti Kaikkonen /kesk